

POTRWOŻYĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (4), się (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz trwożyć).

inf potrwożyć się (1). \diamond *praet 2 pl m pers* -ście się potrwożyli (1). \diamond *3 pl m pers* potrwożyli się (1).
subst potrwożyły się (1). \diamond *plusq 3 pl m pers* byli się potrwożyli (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Strwożyć się, przestraszyć się (o wielu); consternari Modrz; perturbari, turbari Calag (5) : Betrûbet werden/ sein. Záfrálować się/ et potrwożyć się. Turbari. Perturbari. Calag 84b; (did) Iezus. (-) Czemuście fię potrwożyli? Y ták bárzo podumáli. Myśli fię w was dziwne roią A słowá rozmáite broią. MWilkHist K4; StryjKron 309; [ludzie pátrząc ná twarz iego łtruchláłą/ nietylko potrwożyc fię mułzą/ ále ie do wielkiego niebéspieczęństwą zázwdy przywodzi. WerReguła 147].

Szereg: »potrwożyć się i polękać« [szyk 1:1] (2): RejZwierc 9; woýfká Chrześcijáńskie ták fię bárzo polékály y potrwożyły [consternati fuisse] w Węgrzech/ iż żadney bitwy niełtoczywłzy/ kilko kroć włtępowác muśiály. ModrzBaz 118.

Synonimy: polękać się, przestraszyć się.

Formacje współrdzenne cf TRWOŻYĆ.